

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **R. O.**, zast. opatrovnící L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2005, č. j. 65 Az 85/2004 – 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 14. 3. 2005, č. j. 65 Az 85/2004 – 23, zamítl žalobu, kterou podal žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2004, č. j. OAM-3113/VL-20-04-2004, jímž z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), bylo rozhodnuto žalobci azyl neudělit. Současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Ostravě v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že žaloba podaná proti tomuto rozhodnutí není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel včas kasační stížnost, v níž se dovolával kasačních důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a předně namítal, že Krajský soud v Ostravě posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Totéž pochybení pak vytýkal též „všem dosavadním orgánům v řízení o udělení azylu“. V souvislosti s podáním kasační stížnosti požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti s tím, že na vyžádání o tom poskytne důkazy. Dále navrhoval, aby Nejvyšší správní soud ve smyslu § 107 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť žalobci současný stav řízení může přivodit značnou újmu na jeho právech za situace, kdy by byl nucen vycestovat z území České republiky. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Jelikož stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, zaslal mu krajský soud výzvu (ze dne 19. 5. 2005) spolu s formulářem „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ s tím, aby k výzvě přiložený formulář vyplněný a podepsaný vrátil soudu ve lhůtě sedmi dnů od doručení výzvy. Písemnost zaslal na adresu stěžovatelem uvedenou v kasační stížnosti, tj. P. 9, P. 569. Jelikož adresát nebyl při pokusu o doručení písemnosti dne 21. 5. 2005 v místě doručování zastížen, byla mu podle záznamu doručující pošty písemnost téhož dne na poště uložena a adresát byl o tom písemně vyrozuměn. Protože si písemnost nevyzvedl v odběrní lhůtě, byla tato vrácena dne 2. 6. 2005 jako nedoručená zpět Krajskému soudu v Ostravě.

Uvedený soud poté pátral po pobytu stěžovatele, přičemž ze zprávy Policie České republiky, oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, odboru pátrání a kontroly pobytu, Praha 8, Křižíkova 12, zjistil, že na U. v P. 9, P. 569 stěžovatel nebydlí (podle sdělení ubytovatelky) a bylo též zjištěno, že se nezdržuje ani na další jím nahlášené adrese, tj. na U. P. 4, Ž. 216. Zde bylo hovořeno s ubytovatelem panem O. H., který uvedl, že jmenovaný cizinec se zde nikdy nezdržoval. Ze zprávy Policie České republiky, oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, (Olšanská 2, Praha 3), ze dne 12. 9. 2005 zjistil krajský soud, že stěžovatel je dále hlášen na adrese P. 4, Ž. 216, U. P. L. G. s. r. o. (od 11. 5. 2005), avšak cizinec se zde nezdržuje.

Usnesením ze dne 23. 9. 2005, č. j. 65 Az 85/2004 – 51, ustanovil Krajský soud v Ostravě podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) a podle ustanovení § 64 s. ř. s., opatrovníkem stěžovatele, t. č. neznámého pobytu, paní L. V., pracovníci uvedeného soudu. Opatrovníci poté doručil usnesení o ustanovení opatrovníkem a dále též výzvu k předložení potvrzení o osobních a majetkových poměrech stěžovatele za účelem ověření předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a možnosti ustanovení zástupce. Ve lhůtě ve výzvě stanovené nebylo na ni reagováno a krajský soud proto ještě znovu učinil pokus o doručení výzvy samotnému stěžovateli, a to prostřednictvím pracovníků ubytovny, v níž byl naposledy na území ČR hlášen. Ze zprávy vedoucího U. P. L. G. s. r. o., P. 4, Ž. 216, ze dne 28. 11. 2005 však vyplynulo, že stěžovatel se na uvedené adrese nikdy nezdržoval a v současné době nezdržuje.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 12. 2005, č. j. 65 Az 85/2004 – 60, rozhodl, že se stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovuje. Poukázal na povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti a zejména na ustanovení § 35 odst. 7 věty první s. ř. s., podle něhož může být ustanoven advokát jen tomu účastníkovi, u něhož jsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Protože žalobce tyto předpoklady nedoložil, nemohlo být jeho žádosti o ustanovení zástupce vyhověno. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 10. 1. 2006.

Dalším usnesením ze dne 6. 2. 2006, č. j. 65 Az 85/2004 – 65, vyzval krajský soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil své podání ze dne 5. 5. 2005, nazvané kasační stížnost, tak, že bude zastoupen advokátem a v kasační stížnosti uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozsudek napadá, označí konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a doplní též údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Stěžovatel byl současně poučen, že nebude-li této výzvě vyhověno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Na usnesení krajského soudu a výzvu v něm uvedenou stěžovatel ve stanovené lhůtě a ostatně ani později nereagoval.

Krajský soud v Ostravě poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s předkládací zprávou, že vzdor snaze soudu není stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., jak již ostatně uvedl Krajský soud v Ostravě v usnesení obsahujícím výzvu směřující k odstranění nedostatku povinného zastoupení, musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec, nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, z čehož je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; ostatně stěžovatel sám o ustanovení advokáta soud požádal. Jeho žádost o ustanovení zástupce musela však být Krajským soudem v Ostravě zamítnuta (usnesením ze dne 19. 12. 2005, č. j. 65 Az 85/2004 – 60), neboť stěžovatel nedoložil předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, což je nezbytnou podmínkou pro možnost ustanovení zástupce soudem. Nereagoval ani na výzvu soudu, aby si sám zvolil advokáta a předložil plnou moc tomuto advokátu udělenou a aby doplnil své podání ze dne 5. 5. 2005, nazvané kasační stížnost, způsobem ve výzvě ze dne 6. 2. 2006 uvedeným. Přitom byl stěžovatel krajským soudem řádně poučen o následcích nevyhovění takové výzvě, tj. o odmítnutí kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a pro uvedený nedostatek podmínky řízení, nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto v souladu s výše citovaným zákonným ustanovením kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností [§ 120, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o ustanovení tlumočníka do ruského jazyka pro řízení o kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, se Krajský soud v Ostravě, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o této věci rozhodovat, se tímto návrhem zabývat již nemohl a také se jím nezabýval.

Dále nutno poznamenat, že s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku. Protože kasační stížnost byla odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu